

VI.

Преминале три дена. Въ продължение-то на това време Танчо претърпялъ силни мъки, и главата му захванала да побълва: той не знаелъ що става съ неговото семейство и съ неговата дъщеря, защото при него никого не пуцале. Другите затворници, изъ които до сега мнозина не знаеде що е милостъ и що е добросърдечие, обикалиле тоя сиромакъ човѣкъ и утѣшавале го както могатъ и съ щото могатъ. Не зная вече защо, но нещастията почти сѣкога сближаватъ хората: най-мирниятъ и най-честниятъ човѣкъ подава братска ръка на най-гнусавиятъ злодѣецъ, когато тоя злодѣецъ са намира въ нещастно положение. Между затворниците твърде чѣсто са появява голѣма дружба, и обирачътъ или убиецътъ става най-нѣженъ човѣкъ и най-искрѣнни приятель. Танча обичале сичките затворници.